

ПРИБАВЛЕНІЯ

КЪ

ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK

DO

KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. ПЯТНИЦА 17-го Марта.

Wilno. PIĄTEK 17-go Marca.

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣт р ъ.		Состояніе атмосферы.
10 дня.	Утро.	27 дюй. 6,0 лин.	—	6,5	СЗ Слабый.	Пасм. свѣтъ
	По-полудни.	27 — 6,0 —	+	2,0	Ю —	—
	Вечерь.	27 — 0,7 —	—	3,8	— —	Пасмурно

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу Помѣщиковъ Опшмянскаго Уѣзда Франца Ревковскаго, съ кредиторами его, въ числѣ коихъ участвуетъ и казначъ въ разныхъ искахъ и претензіяхъ, поступившему по апелляции на ревизію послѣ рѣшенія Виленскаго Уѣзднаго Суда, 10 Декабря 1825 года состоявшагося извѣщаетъ, всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Уѣзднаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Феклу прежде Довгирдову вышѣ по второму замужеству Желязовскую, Степана Ревковскаго, въ правахъ Еврея Лейбы Мордуховича Потруха, Абрама Бениаміновича Моргенштерна, въ правахъ Рахмеля Ишеровича, Цалку-Нохимовича, въ правахъ Мерки Кенігзбергичевой Кенігзберговой и сына ея Мордуха Клячки, Бениаміана Шимелиовича Ясвина, въ правахъ Каспера Козелы, Казимира Стравинскаго, въ правахъ Евреевъ Зельмана Овсейовича Преческого и Носела Мовшовича, Бениаміана Шимелиовича Невина, въ правахъ Петра Зенковича, Викентія Яковскаго, Винценту Кукілюву или наследниковъ ея, бывшаго опекуна малолѣтнихъ Кукілювъ Доминика Ревковскаго, въ правахъ разныхъ лицъ, Антова и Якова Ревковскихъ, Марію Шалевичеву и Сулану Витускую, Фому Стецкѣвича, Матеуша Банковскаго, Графа Адама Хрептовича, отставнаго Прапорщика Ивана Круковскаго, Еврея Маркуса Лейбовича Клячку, отставнаго Поручика Адама Шабакоскаго, Берку Ароновича Лапу или его наследниковъ, Казимира Гойжевскаго, Еврея Арона Хотеловича Бенгивса или его наследниковъ, Ивана, Иосифа, Гаспера и Бернарда Козьловъ, Марію изъ рода Мацкевичей Славянскую, Теодора, Виктора и Феклу Гойжевскихъ, Катерину изъ рода Гойжевскихъ Воротыньскую, Еврея Юдела Нефтелиовича Грушку, должника Франца Ревковскаго или его наследниковъ, Еврея Шаюцыкина или его наследниковъ, Самуеля Волка, Адама Дештрунга, Александра и Карла Подберескихъ, Евреевъ Шмуилу и Двору Клячковъ или ихъ наследниковъ, Фаддея Виницкаго или его наследниковъ, Идку Шліомовича Собла или его наследниковъ, Богуслава Квянту, Едварда Мостовскаго или его наследниковъ, Ивана Славинскаго или его наследниковъ, Еврея Левина Кенігзберга, Казимира Шалевича, Еврея Гесселя Янкеловича, Хотеля Шліомовича Лейтиса, Ивана Родзевича, Землемера Льва Шалтыра, Иосифа Лопадивскаго, Москѣвича и Помѣщиковъ Михаила и Романа Ляхвицкихъ; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго апелляціоннаго дѣла содѣйствовали къ тому и сами представлениемъ въ Палату не позже какъ въ годовыи срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Судѣ первой степени, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Т. Зак. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ Ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать съ нихъ объясненій или возраженій противу данными соперниками ихъ прошеній по поминаніи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію извѣстнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если озна-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy Obywateli Oszmiańskiego Powiatu Franciszka Rewkowskiego, z jego kredytorami, w liczbie których ma także i skarb udział w różnych iskach i pretensjach, postąpionej za appellacją na rewizję po wyroku Wileńskiego Sądu Powiatowego, zapadłym w dniu 10 Grudnia 1825 roku wiadomia wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Sądu Powiatowego, jako i zadowolone, a mianowicie: Teklę narzód Dowgirdowę a dopiero z powtórnego zamęzcia Żelazowskę, Stefana Rewkowskiego, w stopniu żyda Lejby Morduchowicza Potrucha, Abrama Beniaminowicza Morgensztarna, w stopniu Rachmela Iszorowicza, Calku Nochimowicza, w stopniu Merki Karpeliowiczowej Kienigzbergowej i syna jej Morducha Klaczki, Beniamina Szymeliowicza Jaswina, w stopniu Gaspra Koziele, Kazimierza Strawińskiego, w stopniu żydów Zelmana Owsiejowicza Preńskiego i Nosela Mowszowicza, Beniamina Szymeliowicza Jaswina, w stopniu Piotra Zelenkiewicza, Wincentego Jankowskiego, Wincenta Kukielowę albo jej successorów, byłego opiekuna Maloletnich Kukielów Dominika Rewkowskiego, w stopniu różnych osób, Antoniego i Jakóba Rewkowskich, Maryę Szalowiczową i Zuzannę Wituńską, Tomasza Steckiewicza, Mateusza Bańkowskiego, Hrabiego Adama Chreptowicza, odstawnego Chorążego Jana Krukowskiego, żyda Markusa Lejbowicza Klaczkę, odstawnego Porucznika Adama Szybakowskiego, Berkę Aronowicza Łapę albo jego successorów, Kazimierza Gojżewskiego, żyda Arona Notelowicza Bengivsa lub jego successorów, Jana, Józefa, Kaspra i Bernalda Kozielewów, Maryę z Mackiewiczów Sławińską, Teodora, Wiktorego i Teklę Gojżewskich, Katarzynę z Gojżewskich Worotyńską, żyda Judyla Nestelowicza Gryszkę, dłużnika Franciszka Rewkowskiego lub jego successorów, żyda Szymucynkina lub jego successorów, Simuela Wołka, Adama Desztrunga, Alexandra i Karola Podbereskich, żydów Samuile i Dworę Klaczków lub ich successorów, Tadeusza Wiaickiego, lub jego successorów, Iekę Szlomowicz Sobola lub jego successorów, Bogusława Kwintę, Edwarda Mostowskiego lub jego successorów, Jana Sławińskiego lub jego successorów, żyda Lewina Kienigzberga, Kazimierza Szalowicza, żyda Hessela Jankielowicza, Notelę Szlomowicza, Ljusa, Jana Rodziewicza, Geometrę Leona Szantyrę, Józefa Łopacińskiego, Moskiewicza, i Obywateli Michala i Romana Lachnickich; — w tym celu, ażeby wszyscy wyżej wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzeczonyj appellacyjnej sprawy, dopomagali też i ze swęj strony przez złożenie w Izbie, najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przennich składane w czasie toczenia processu w Sądzie I-go stopnia, jako to: autentycznych przedaźnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, z przetłómaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez nich współbiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokowania wymienionęj wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczem Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z translacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim; tedy z

ценные документы съ переводами не будутъ ими представляемы въ Палату въ назначенный годовый срокъ который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда 1-й степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнестись къ собственной своей винѣ въ невыгодный для нихъ послѣдствіи, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ по доказательствамъ одной тяжущейся стороны и по тѣмъ бумагамъ какія въ Судѣ 1-й степени находились.

Засѣдатель *Олехновичъ*.

Въ должности Секретаря *Пацынко*,
Столоначальника *Заренба*. (119)

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу Помѣщиковъ Виленскаго Уѣзда Игнатія и Терезіи Бысковскихъ, съ кредиторами ихъ, поступившему по апелляціи на ревизию послѣ рѣшенія Эксдывизорскаго Суда 14 Ноября 1835 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдывизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Игнатія и Терезію Бысковскихъ, Анну и Якова Дештринговъ, Анну Ржевуску, Станислава и Анну Лукашевичевъ, Александра Бобана, Елену Шамковскую, Станислава Петржевича, Станислава Тржемецкаго, Люціана Коткѣвича, Антона Мигановича, въ правахъ Дюнизія Качановскаго, Игнатія Кѣчевскаго, Еврея Гиршу Кацеленбаугена, Людвига и Марію Бржезинскихъ, Антона Домейку, Пржигодскаго, Устина Яевскаго, Ивана Долобовскаго, Ивана Коваржевскаго, Мерфельдову, Ламберта, Викентія, Ромульда и Аделью Ржевускихъ, Теклю Котрову, Феликса, Антонія, Игнатія, Леонарда, Варвару и Юлію Люковичевъ, Фрэнцишку Киткѣвичеву, Виленскихъ Ксєндвовъ Августіяновъ, Ипполита Коплевскаго, Ивана Черноцкаго, Сикстуса Сперскаго, Ксєндза Іосифа Вилловича, Каласація Цѣмейку, Іосифа в Елисавету Тышковъ, Дюнизія Пелискаго, Феликса Завадзкаго и наслѣдниковъ Онуфрія Завадзкаго; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по осуществленію дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдывизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, какія письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Т. Св. Зак. Гражд. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ 3-хъ законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію и по тому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но помянуваніи означеннаго выше сего годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изложеннаго выше дѣла, въ такомъ составѣ, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предваряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны, должны будутъ отнестись къ собственной своей винѣ, въ невыгодный для нихъ послѣдствіи, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель *Олехновичъ*.

Въ должности Секретаря *Пацынко*.

Въ долж. Столоначальника *Орловскій*.

(119)

nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 1-go stopnia, narażają sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku i obżalowany przez nich w nich prośbach wyrok będzie przyprowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie, za dowodami samą tylko processującą stronę i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.

W obowiązku Sekretarza *Pacynko*.
Naczelnik stołu *Zarenba*.

(119)

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wilenska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy Obywateli Wilenskiego Powiatu Ignacego i Teresy Byczkowskich z ich kredytarami, postąpionej za appellacyę na rewizyę po wyroku Exdwyizorskiego Sądu, 14 Listopada 1835 roku, zawiadania wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdwyizorskiego Sądu, jako i zadowolone, a mianowicie: Ignacego i Teresę Byczkowskich, Annę i Jakóba Desztrunów, Annę Rzewuskę, Stanisławę i Annę Łukaszewiczów, Alexandra Bobana, Helenę Szymkowską, Stanisława Pietrkiewiczza, Stanisława Trzemeckiego, Lucyana Kitkiewiczza, Antoniego Mihanowicza, w stopniu Dyonizego Kaczanowskiego, Ignacego Kielczewskiego, zydą Hirszę Kacelenbaugena, Ludwika i Maryę Brzezińskich, Antoniego Domejkę, Przygodzkiego, Justyna Jasińskiego, Jana Dołobowskiego, Jana Koparzewskiego, Merfeldowę, Lamberta, Wincentego, Romualda i Adelę Rzgwuskich, Teklę Kostrowę, Felixa, Antoniego Ignacego Leonarda, Barbarę i Julję Laskowiczów, Franciszkę Kitkiewiczowę, Wilenskich Xieży Angusyanów, Hippolita Koplewskiego, Jana Garnockiego, Sxtusa Spirskiego, Xieźdzę Józefa Wiałłowicza, Kalsantego Ciemęjkę, Józefa i Elżbietę Tyżków, Dyonizego Pelskiego, Felixa Zawadzkiego i sukcesorów Onufrego Zawadzkiego; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzeczonyj appellacyjnej sprawy, dopomagali i ze swęj strony przez złożenie w Izbie, najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie toczenia procesu w Sądzie Exdwyizorskim, jako to: autentycznych przedaźnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi objaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez ich współubiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokwowania wymienionj wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczém Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z tranzlacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piéwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wilenskim; tedy z nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 1-go stopnia narażają sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku i obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, będzie przyprowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie za dowodami samą tylko processującą stronę i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.

W obowiązku Sekretarza *Pacynko*.

W obow. Naczelnika stołu *Orłowski*.

(119)

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу Помѣщика Ивана Зенковича и наследниковъ жены его, съ кредиторами ихъ, поступившему по апелляции на ревизию послѣ рѣшенія Эксдывизорскаго Суда 4 Октября 1835 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдывизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Ивана Зенковича Иполита, Валерію и Амелію Зенковичевъ, Статсую Совѣтницу Екатерину Решкову, Автона Свенторжецкаго, Маріянну Дзѣмешкѣвичову, Мартина Кундзича, Валеріяна Собанскаго, Генеральшу Пелагію Автроповову, Фортунату Зенковичеву, Антонеллю Чековичеву, Ромуальда Побоевскаго, Гектора и Алу Каряговъ, Майоршу Елисавету Сорокинову, Марію Ключевскую, Павла Бобаконскаго, наследниковъ Фадѣя Галки Флоріана, Венедикта и прочихъ Галковъ, Юрія Юшкевича, Ивана Новицкаго, Станислава Радванскаго, Ульяна и Евдѣву Радѣвичевъ, Монастырь Виленскихъ Монахинь Маріавитокъ, Опекуна Бейнартовско-Корсаковскаго фондуша Епископа и Кавалера Ивана Цыбинскаго, Монастырь Виленскихъ Монахинь Кармелитанокъ Босыхъ, наследниковъ Тайнаго Совѣтника Алоуеуа, Графовъ Веккердорфовъ, Іосифа Антоновича, Тита Можейки, Андрея Корвеля, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Богдана Крейтера и Іосифа Сулистровскаго; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату не позже какъ въ годовоіи срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какіе были представлены ими при судоговореніи въ Эксдывизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Тома Св. Законовъ Гражд. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но по минованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенныя документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовоіи срокъ, который считать со дня приказанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ первой степени, подвергнутъ сама себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; — довольныя же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгоды для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель *Олежновичъ*.

Въ должности Секретаря *Пацынко*.

Въ долж. Столоначальника *Орловскій*.

(119)

1. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу Помѣщика Виленскаго Узда Адама Корсака, съ кредиторами его, поступившему по апелляции на ревизию послѣ рѣшенія Эксдывизорскаго Суда 6 Февраля 1833 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдывизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Адама Корсака, Казимира Корсака, Эдуарда, Ивана, Юдыту, Юлію и Францішку Корсаковъ Михаила и Марію Микосоръ, Александръ Подререскаго, Петра и Маріянну Александровичевъ, Игнатія и Крестину Шуковъ Семена, Розалію, Устина и Матвѣя Филимоновичевъ, Станислава Климовича, Маріянну Жадѣвичеву, Томаша и Розалію

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy Obywala Jana Zienkowicza i sukcesorów jego żony z ich kredytarami, postąpionej za appellaeyą na rewizyę po zapadłym wyroku Exdywizorskiego Sądu 4 Pazdziernika 1835 roku, zawiadamia wszystkie interessowane w tój sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jako i zadowolone, a mianowicie: Sukcesorów Jana Zienkowicza Hippolita, Waleryę i Amelię Zienkowiczów, Raczynę Stanu Katarzynę Reszkowę, Antoniego Świętorzeckiego, Maryanę Dziemieszkiewiczowę, Marcina Kundzicza, Waleryana Sobanśkiego, Jenerałowę Pel. uę Antroponowowę, Fortunatę Zienkowiczowę, Antonellę Czechowiczowę, Romualda Pobojewskiego, Hektora i Annę Karenhof, Majorowę Elżbietę Sorokinowę, Maryę Kłoczewskę, Pawła Bobakowskiego, sukcesorów Tadeusza Halki, Floryana, Benedykta i dalszych Halków, Jerzego Juszkiewicza, Jana Nowickiego, Stanisława Radwańskiego, Juliana i Ewelinę Radzewiczów, Klasztor Wileńskich Panien Maryawitek, Kuratora Bjuartowsko-Korsakowskiego fundusza Biskupa i Kawalera Jana Cywińskiego, Klasztor Wileńskich Panien Karmelitanek Bosych, sukcesorów Rady Tajneg Ałoneusa, Hrabiów Bekkierdorfów, Józefa Antonowicza, Tytusa Możejki, Andrzeja Krowela, Rzeczywistego Radeę Stanu, Bohdana Krejtera i Józefa Sulistrowskiego; — w tym celu, ażeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzezoniej appellacyjnej sprawy, dopomagali też i ze swęj strony przez złożenie w Izbie najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkie stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie toczenia procesu w Sądzie Exdywizorskim, jako to: autentycznych przedaźnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozów i temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edyeyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi objaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez ich współubiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokowania wymienionej wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczem Izba zastrzega, iż jeżeli poimienione dokumenta z tranzlacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty piérwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim; tedy z nich appellatorówie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, będzie przyprowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy rozstrzygnienu ich sprawy w Izbie za dowodami samęj tylko processującej strony i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.

W obowiazku Sekretarza *Pacynko*.

W obow. Naczelnika stołu *Orłowski*.

1. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy zmarłego Obywatela Wileńskiego Powiatu Adama Korsaka, z jego kredytarami, postąpionej za appellaeyą na rewizyę, po wyroku Exdywizorskiego Sądu 6-go Grudnia 1831 roku, zawiadamia wszystkie interessowane w tój sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jako i zadowolone, a mianowicie: Sukcesorów Adama Korsaka, Kazimierza Korsaka, Edwarda, Jana, Judytę, Julię i Franciszkę Korsaków, Michała i Maryę Mikosów, Alexandra Podrereskiego, Piotra i Maryannę Alexandrowiczów, Ignacego i Krystynę Szczuków, Symona, Rozalię Justynę i Matusea Filimonowiczów, Stanisława Klimowicza, Maryannę Żadkiewiczowę, Tomasza i Rozalę Bulkiewiczów, Kazimierza Kisiela, Hieronima Pietkiewiczza, Jana Wawrzeckie-

Бульквичевъ, Казимира Кисля, Геронима Петквича, Ивана Вавржецкаго, Викентія и Викторію Лапинскихъ, Игнатія и Анну Лапинскихъ, Адольфа и Елеонору Варшавъ, Мартина и Теклю Ковзановъ, Юрія и Антонию Нецюнскихъ, Шамона и Игнатія Раковскихъ, Іосифа и Викторію Ивашквичевъ, Юрія Балинскаго, Венедикта и Екатерину Шуляковскихъ, Михаила Сенквича, Автона Барнскаго, Ядвину, Ксендзовъ Кармелитовъ Босыхъ Виленскаго Монастыря, Ипполита, Ульяна, Наполеона и Розу Свендицкихъ, Михаила Микошавску, Андрея Янковскаго, Ивана Кисля, Матвѣя, Томаша и Ивана Павловскихъ, Марціанну Шарипову, Викентія Ясенскаго; Апполоію Мацѣвскую, Петра и Станислава Оржеловскихъ, Томаша Вераксу, Автона Козловскаго, Іосифа Гарасимовича, Ивана Станквича, Ивана Томашевича, Николая, Іосифа и Михаила Любохонскихъ, Терезію Соколовскую, Изабеллу Рыбнскую, Іосифа Курковскаго, Викентія Свѣржевскаго, Евреевъ Рубина, Шамеля и Абрама Михеліовичевъ Шапировъ, Леопольда, Теофилю и Софію Здавковъ, Ипполита Михаловскаго, Настоятелей Буйвацкой, Кемельской и Быстржицкой Приходскихъ Церквей, Александра Пилара, вольнаго челоуѣка Петра Геронимку или Петквича, Шимона Захаревича, Томаша Мазурквича, Казимира Шабана, отыскивающихъ свободу, Матвѣя и Мартина Макцевичей, Юрія Ангулевича, Игнатія Жарновскаго, Гаврилу Пашквича и Варфоломѣя Яхимовича, Карла Жебровскаго, Виленскую Капитулу, Ипполита Михаловскаго и Устину Тараневскую; — на тотъ предметъ, чтобы все они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представлениемъ въ Палату, не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судовореніи въ Экзидивизорскомъ Судѣ какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязавы представить въ Палату на основаніи 2527 Статьи Т. X. Закон. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составлять ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, но поминования означеннаго выше срока, прямо приступать къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. — При чемъ Палата предвѣряетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовой срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то въ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнуть сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подтвержденные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованно ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію, довольныя же стороны должны будутъ отвѣсти къ собственной своей винѣ все невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ по доказательствамъ одной тяжущейся стороны и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ 1-й степени находились.

Засѣдатель *Олежновичъ*.

Въ должности Секретаря *Пацынко*.

Въ долж. Столоначальника *Орловскій*.

(119)

1. Виленской Губерніи отъ Виленскаго Уезднаго Суда объявляется, что по дѣлу о правахъ Казны въ степени мятежника Александра Володковича, на оставшееся послѣ отца его Викентія Володковича движимое имѣніе безъ распоряженія, вужь объясненія отъ должниковъ покойнаго Викентія Володковича, а именно: Викентія Замбржицкаго, Степана Эдуарда Володзка, Антонія Красницкаго Землемѣра, и Петра Іосифова сына Вѣржицкаго; а потому обязываются означенныя лица явиться въ сей Уездный Судъ, для прописанной надобности непременно въ законный срокъ, вѣдая, что буде неявятся сами или не пришлютъ отъ себя уполномоченныхъ, то дѣло рѣшено будетъ безъ ихъ объясненій по обрѣтающимся въ ономъ доказательствамъ. — Февраля 25 дня 1844 года.

За Секретаря *Навродскій*.

Кавцеляристъ *Юшкевичъ*. (125)

го, Валентега и Викторыя Ёапиѣнскихъ, Игнацега и Анне Ёапиѣнскихъ, Адолфа и Елеоноры Wirpszów, Marcja и Teklę Kowzanów, Jerzego и Antoninę Nieciunskich, Szymona и Ignacego Rakowskich, Józefa и Wiktoryę Iwaszkiewiczów, Jerzego Balińskiego, Benedykta и Katarzynę Szulakowskich, Michała Steńkiewicza, Antoniego Bagińskiego, Jacynę, Xięży Karmelitów Bosych Wileńskiego Klasztoru, Hippolita, Juljana, Napoleona и Różę Święcickich, Michalinę Mikoszankę, Andrzeja Jankowskiego, Jana Kisiela, Mateusza, Tomasza и Jana Pawłowskich, Marcjanę Szarynowę, Wincentego Jasińskiego, Apollonię Maciejewską, Piotra и Stanisława Orzechowskich, Tomasza Weraха, Antoniego Koźłowskiego, Józefa Harasimowicza, Jana Stankiewicza, Jana Tomaszewicza, Mikolaja, Józefa и Michała Lubochońskich, Teresę Sokółowską, Izabellę Rybińską, Józefa Kurkowskiego, Wincentego Swieżewskiego, żydów Rubina, Szymela и Aбрама Micheliowiczów Szapirów, Leopolda, Teofilę и Zosię Zdaniuków, Hippolita Michalowskiego, Przetłożonych Bujwidzikiej, Kiemelskiej и Bystrzyckiej Parafialnych Plebarii, Alexandra Pilara, wolnego człowieka, Piotra Hieronima albo Pietkiewicza, Szymona Zacharewiczai, Tomasza Mazurkiewicza, Kazimierza Szabana, poszukujących swobody, Mateusza и Marcja Mackiewiczów, Jerzego Andrulewicza, Ignacego Żrnawickiego, Gahryela Paszkiewicza и Bartłomieja Jachimowicza, Karola Zebrowskiego, Wileńską Kapitułę, Hippolita Michalowskiego, и Taraniewską; — w tym celu, a żeby wszyscy wyżej wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu uloženia rzeczonyj appellacyjnej sprawy pomagali też i ze swęj strony przez złożenie w Izbach, najdalej w przeciagu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie toczenia processu w Sądzie Exdywizorskim, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów и temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody на piśmie winni są złożyć w Izbie на na mocy 2,527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami и докладnemi pojaśnieniami tych dowodów и dokumentów, на których opierają swe pretensye, mając to на uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, а затѣм не będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów на podane przez nich wspólniegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia и zawyrokowania wymienionęj wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczѣм Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z tranzlacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim; tedy z nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 2-go stopnia, narażą sami siebie на te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami и dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku и obżalowane przez nich w tych prośbach wyrok, będzie przyrowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa mogące wyniknąć przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie за dowodami samej tylko processującej strony и за temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.

W obowiązku Sekretarza *Pacynko*.

W obow. Naczelnika stołu *Orłowski*.

(119)

1. Wileńskiej Gubernii Wilejski Sąd Powiatowy niniejszym ogłasza, że wrzeczy sprawy о правахъ казны в stopniu Powstańca Александра Володковича, до pozostałego по śmierci ojca Wincentego Wołodkowicza nieruchomego majątku bez testamentowego rozporządzenia, potrzebne są objaśnienia od dłużników zmarłego Wincentego Wołodkowicza, а mianowicie: Wincentego Zambrzyckiego, Stefana-Edwarda Wołodzki, Antona Krasnickiego Jeomtry, и Piotra сына Józefa Wierzbickiego; przeto takowe osoby obowiązane są przybyć do tego Sądu Powiatowego, w wyżej pomienionęj potrzebie, nieodmiennie w ciągu przepisaneго prawem terminu, z zastrzeżeniem, iż jeżeli nie przybędą sami, lub nie przyszlą swych plenipotentów, tedy sprawa та rozstrzygnięta zostanie bez ich objaśnień, на mocy jedynie posiadanych już в tym Sądzie dokumentów. Dnia 25 Lutego 1844 roku.

За Секретаря *Навродскій*.

Kancellarzysta *Juszkiewicz*. (125)